

na to budžesche, a bydžische jeho najradšje smolom sdomu wuhnała; ale bje tež mudra dosz a widžische, so to tak nahlje nčudže. — Bohumit khodžesche beš poruka, napominasche ludži k wšchemu dobrenu, khostasche neródných a slych swótrými słowami, lasowasche hišcže ludžom pschezo sbiblije, bjesche najdušchnišchi tsyler, wobstara wschitke wjezy swojeho nana na najšjepe, tak so tón jeho wjazy parowacz nemóžešche. Tak smuny hačž tež jeje muž pschi wschitkim tym bje, schtož jeho žona he- wał pschikasowasche a čžinesche, tak specžiwu bje, jako so wona na Bohumita pschištodžesche, so by jeho sdomu wuhnała. Wona widžische so na tajke waschnje ničžo nedokonja, a so jeho tak newotbydže. Tehodla počža hi- najšche truny napinacz, so by teho hordeho ne- plecha, kaž prajesche, se schije frydnjta. Wona wunamaka njetk to a wono, schtož nad nim nebje praje po jeje idaczu; tak džesche wona, so je jara nepschistojne, so tón hordu prósnit sčenků tu a tam sam khodži. — Čenka žane džjeczo wjazy neje a tež niž jeho šotra, a taj- ke jeju wokołoženje nemóže ničžo dobre sa šobu čžahnyčž, a schtož tajkeho hišcže wjazy rycžesche. Čenka a Bohumit dołho newedžišch- taj, kčžemu tajke blady, pschetož jeju čžista wutroba newedžische, schto to do rjecha je, ko- tryž jimaj wona winu dawasche. — Rječ je wotrocžk čžjemnoszje a bydli wczmi, schtož pak we šwjatli khodži, newje ničžo wot rjecha